

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Rådsmøde (telekommunikation) den 27. november 2014

Indholdsfortegnelse

1. Et indre marked for elektronisk kommunikation (Telekompakken), KOM(2013) 627	2
2. Direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (KOM(2012)121)	28
3. Midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien	35
4. Rådskonklusioner om Internet Governance	38

1. Et indre marked for elektronisk kommunikation (Telekompakken), KOM(2013) 627

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 11. september 2013 fremlagt forslag til forordning med henblik på at realisere et indre marked for elektronisk kommunikation. Med forslaget ønsker Kommissionen at tilpasse reguleringen af teletjenester, således at det bliver lettere for teleudbydere at udbyde tjenester på paneuropæisk plan. Kommissionen anslår, at det uudnyttede potentiale i det indre marked for elektronisk kommunikation er på 0,9 pct. af Europas samlede BNP svarende til ca. 820 mia. kr. (110 mia. euro). Forslaget bygger videre på de vigtigste direktiver fra 2002 om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Med nærværende forslag lægger Kommissionen op til:

- at borgere og virksomheder skal kunne tilgå elektroniske kommunikationstjenester, uanset hvor i EU disse bliver udbudt, uden restriktioner på tværs af grænser eller urimelige ekstraomkostninger.*
- at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan drive og udbyde dem, uanset hvor i EU de er etableret, og uanset hvor i EU kunderne befinder sig.*
- at indføre en fælles EU-tilladelse for udbydere af elektronisk kommunikation, en række tiltag, der skal gøre det lettere for udbydere af trådløs bredbåndskommunikation at planlægge langsigtet og investere på tværs af medlemsstaterne samt gøre det lettere for udbydere af elektronisk kommunikation at udbyde de samme produkter på tværs af EU.*
- at harmonisere slutbrugeres rettigheder, herunder at indføre fælleseuropæiske regler for netneutralitet og tiltag, der skal hjælpe til at nedbringe roamingpriserne yderligere.*
- at gøre det lettere for forbrugere at skifte udbyder*
- at skabe en højere grad af stabilitet i sammenslutningen af uafhængige europæiske telemyndigheder (BEREC) og give sammenslutningen bedre mulighed for at spille en mere strategisk rolle ved at foreslå, at BEREC skal have en professionel formand med et mandat på tre år.*

Forslaget vurderes at have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget forventes på dagsordenen for Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 2014 til fremskridtsrapport.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2013) 627 af 11. september 2013 fremlagt forslag til forordning med henblik på at realisere et indre marked for elektronisk kommunikation. Forslaget er oversendt til Rådet den 12. september 2013 i dansk sprogversion.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles af Rådet og Europa-Parlamentet i fællesskab efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Med lanceringen af EU's strategi for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), "Europas Digitale Dagsorden", der er et af flagskibsinitiativerne i Europa 2020, anerkendte EU behovet for IKT og netadgang som et uundværligt grundlag for udviklingen af det europæiske samfund og økonomi. På mødet i Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013 blev Kommissionen desuden opfordret til at komme med konkrete foranstaltninger, der kan bidrage til etableringen et indre marked for informations- og kommunikationsteknologi så tidligt som muligt.

Forslaget bygger videre på de vigtigste direktiver fra 2002 om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som blev ændret i 2009.

Forslaget om et indre marked for elektronisk kommunikation skal desuden ses i sammenhæng med forslaget til forordning om reduktion af omkostningerne ved udrulning af højhastighedsbredbånd i hele EU (KOM(2013) 147) og Kommissionens henstilling om sammenhængende forpligtelser vedrørende ikke-diskriminering og metoder til beregning af omkostninger for at fremme konkurrencen og forbedre investeringsmiljøet for bredbånd. Forslaget og henstillingen skal bidrage til at skabe øgede investeringer i Europas digitale infrastruktur.

3. Formål og indhold

Det generelle formål med forslaget er at arbejde hen imod et indre marked for elektronisk kommunikation, hvor:

- borgere og virksomheder kan tilgå elektroniske kommunikationstjenester, uanset hvor i EU disse bliver udbudt, uden restriktioner på tværs af grænser eller urimelige ekstraomkostninger.
- udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan drive og udbyde dem, uanset hvor i EU de er etableret, og uanset hvor i EU kunderne befinder sig.

Formålet er desuden at forløse noget af det betydelige økonomiske potentiale, som realiseringen af et indre marked for elektronisk kommunikation vil medføre. Kommissionen anslår, at det uudnyttede potentiale i det indre marked for elektronisk kommunikation er på 0,9 pct. af Europas samlede BNP svarende til ca. 820 mia. kr. (110 mia. euro).

Med forslaget ønsker Kommissionen at tilpasse reguleringen af teletjenester, således at det bliver lettere for teleudbydere at udbyde tjenester på paneuropæisk plan. I dag fremstår det europæiske marked for elektronisk kommunikation ifølge Kommissionen fragmenteret, og ingen operatør opererer i mere end halvdelen af EU's 28 medlemsstater. Med henblik på at bringe realiseringen af et reelt indre marked for elektronisk kommunikation nærmere foreslår Kommissionen derfor følgende:

- indførelse af en fælles EU-tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester
- udbredelse af egentlige europæiske ressourcer, der skal give udbydere mulighed for at udbyde de samme produkter på tværs af EU's medlemslande, herunder harmonisering af frekvensressourcer og europæiske virtuelle adgangsprodukter
- harmonisering af reglerne vedrørende slutbrugeres rettigheder, herunder
 - yderligere tilskyndelse til nedbringelse af roamingafgifterne internt i EU
 - indførelse af netneutralitetsregler på EU-niveau
 - obligatorisk information forud for kontraktindgåelse
 - øget gennemsigtighed og tiltag, der skal modvirke uventet høje regninger
 - udbredelse på EU-niveau af retten for forbrugere til at opsige deres kontrakt efter seks måneder med en måneds varsel
- lettere skift af udbyder
- adgang for Kommissionen til at gøre indsigelse over for reguleringsmæssige foranstaltninger, der pålægges et teleselskab, der opererer i mere end én medlemsstat
- ændring af reglerne for, hvornår et telemarked bør udpeges som egnet til sektorspecifik konkurrenceregulering
- ændring af reglerne for sammenslutningen af uafhængige europæiske telemyndigheder (BEREC), herunder oprettelse af en fuldtidsansat formand.

Fælles EU-tilladelse

Forslaget har til hensigt at gøre det simplere at være udbyder af tjenester inden for elektronisk kommunikation på tværs af EU's medlemsstater. I dag skal operatører, der ønsker at udbyde tjenester i flere medlemsstater, have tilladelse i hver enkelt medlemsstat. Forordningen indfører en fælles EU-tilladelse, der er baseret på et fælles anmeldelsessystem i den med-

lemsstat, hvor den europæiske udbyder af elektronisk kommunikation har sit hovedsæde ("hjemlandet").

Tilbagetrækning og/eller suspension af den fælles EU-tilladelse vil blive underlagt kontrol af tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor udbyderen har sit hovedsæde. Indehavere af en fælles EU-tilladelse er berettigede til lige behandling i lignende situationer i og på tværs af medlemsstater. Nye aktører og operatører med mindre grænseoverskridende aktivitet vil blive undtaget fra administrative gebyrer og bidrag til finansiering af forsyningspligten i andre medlemsstater end hjemlandet (i "værtsmedlemsstater"). Indehavere af en fælles EU-tilladelse skal kunne udbyde tjenester i hele EU på grundlag af en mere konsekvent anvendelse af forskriftsmæssige forpligtelser. Den fælles EU-tilladelse skal reducere unødvendige administrative byrder og garantere europæiske udbydere mere ensartede rettigheder og forpligtelser, så de nemmere kan vokse og drive forretning i hele EU.

Europæiske ressourcer

Forslaget indeholder en række tiltag, der skal gøre det lettere for udbydere af trådløs bredbåndskommunikation at planlægge langsigtet og investere på tværs af medlemsstaterne. Tiltagene skal sikre mere forudsigelighed for disse udbydere i forhold til hvilke frekvensressourcer, der er til rådighed i EU's medlemsstater. Konkret lægger forslaget op til:

- at fastlægge fælles reguleringsprincipper, når der fastlægges vilkår for anvendelsen af frekvenser, som er harmoniseret til trådløs bredbåndskommunikation.
- at vedtage foranstaltninger til løsning af eventuelle grænsekoordineringsproblemer.
- at forenkle betingelserne for udrulning og udbud af adgang til trådløse adgangspunkter med lav effekt (Wi-Fi, små celler) for at fremme konkurrencen og mindske overbelastningen af nettet. Forslaget lægger i den forbindelse op til, at fjerne eventuelle unødige begrænsninger, der giver mulighed for, at private og offentlige myndigheder på deres lokaliteter kan dele adgangen til internettet i overensstemmelse med konkurrencereglerne og reglerne for offentlige indkøb.

For at sikre en sammenhængende gennemførelse i EU af tidspunktet for medlemsstaternes tildeling af tilladelser til at anvende frekvenser til trådløst bredbånd og en synkroniseret adgang til trådløse tjenester, lægger forslaget op til, at Kommissionen i medfør af artikel 12, stk. 2, kan vedtage gennemførelsesretsakter i henhold til undersøgelsesproceduren for at:

a) opstille en fælles tidsplan, eller tidsplaner for enkelte medlemsstater, samt datoer for hvornår tilladelser til at anvende frekvenser til trådløst bredbånd i et harmoniseret frekvensbånd skal udstedes, og frekvenserne kan tages i brug.

b) fastsætte minimumsvarighed for tilladelser til at anvende frekvenser i harmoniserede frekvensbånd.

c) fastsætte en synkroniseret udløbs- eller fornyelsesdato for frekvenstilladelser uden fastsat varighed.

d) fastsætte varighed for eksisterende tilladelser til at anvende frekvenser i harmoniserede frekvensbånd, der ikke bruges til trådløst bredbånd, eller en dato for, hvornår tilladelser uden fastsat varighed skal ændres, så det bliver muligt at udbyde trådløst bredbånd.

Kommissionen kan for at sikre, at de ovenfor beskrevne fælles tidsplaner overholdes, i medfør af artikel 12, stk. 6, vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger format og procedurer for medlemsstaternes indsendelse til Kommissionen af deres planer for tildeling af tilladelser og ibrugtagningen af frekvenserne. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren. Hvis Kommissionen på den baggrund vurderer, at det er usandsynligt, at en medlemsstat kan overholde en tidsplan, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt om, at medlemsstaten skal tilpasse sine planer.

For at sikre en tilsvarende tidsmæssig synkronisering foreslås Kommissionen i medfør af artikel 12, stk. 3, at kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der harmoniserer udløbs- eller fornyelsesdato for eksisterende tilladelser til trådløst bredbånd i harmoniserede frekvensbånd. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren.

Forslaget lægger endvidere op til, at Kommissionen kan fremsætte et forslag til afgørelse om, at en national myndighed skal trække sit forslag til tildeling af fx tilladelser og fastsættelse af vilkår i tilladelser tilbage, hvis det vurderes at skabe hindringer for det indre marked eller er uforeneligt med EU-lovgivningen. Kommissionens afgørelse skal i medfør af artikel 13, stk. 7, vedtages ved en gennemførelsesretsakt i henhold til undersøgelsesproceduren.

Forslaget medfører tillige, at Kommissionen i medfør af artikel 15, stk. 2, ved en gennemførelsesretsakt kan specificere de tekniske kendetegn for design, udrulning og drift af trådløse adgangspunkter med lav sendestyrke, hvis overholdelse sikrer, at de ikke generer, når de bruges i forskellige

lokale sammenhænge. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren.

Medlemsstaterne samarbejder med hinanden om samordning af brugen af radiofrekvenser på tværs af grænser. I forlængelse heraf lægger forslaget op til, at Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 3, kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at sikre, at samordnede resultater, der følger af medlemsstaternes samarbejde overholder kravene om en ligelig adgang til radiofrekvenser blandt de relevante medlemsstater, at enhver praktisk uoverensstemmelse mellem forskellige samordnede resultater mellem forskellige medlemsstater løses, eller samordnede løsninger i henhold til EU-retten håndhæves. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren.

Forslaget lægger op til harmoniseret virtuel engrosadgang til bredbånd og adgang til konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet. Harmoniserede virtuelle bredbånds-adgangsprodukter er produkter, som giver udbydere af bredbåndstjenester adgang til andre udbyderes bredbåndsinfrastruktur på tværs af EU. En harmonisering af virtuel adgang til bredbånd og adgang til konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet skal lette adgangen til markedet og udbuddet af grænseoverskridende tjenester både for slutbrugerne og virksomhederne samt bidrage til at sætte skub i konkurrencen og investeringerne. I dag defineres virtuel adgang til bredbåndsinfrastruktur på en række forskellige måder i EU – en del lande stiller ikke krav om, at der skal gives adgang til sådanne virtuelle adgangsprodukter – og der stilles i dag ikke krav om, at teleudbydere skal give andre udbydere adgang til konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet. Forslaget lægger op til at harmonisere virtuel adgang til bredbåndsinfrastruktur med det formål at give mulighed for at udbyde grænseoverskridende tjenester ved:

- at definere fælles egenskaber ved EU-harmoniserede virtuelle bredbåndsadgangsprodukter, som teleselskaber med en stærk markedsposition kan pålægges at tilbyde andre teleselskaber.
- at kræve af de nationale tilsynsmyndigheder, at der tages højde for indførelsen af sådanne harmoniserede adgangsprodukter, når der gennemføres regulerende foranstaltninger med henblik på at løse konkurrenceproblemer. Der skal dog tages behørigt hensyn til konkurrencen og investeringerne på infrastrukturområdet og overordnede krav om proportionalitet.
- at give udbydere af elektronisk kommunikation ret til på rimelige vilkår at udbyde og tilgå harmoniserede konnektivitetsprodukter med sikkerhed for servicekvalitet for at fremme nye former for onlinetjenester.

Forslaget indeholder også en bestemmelse, der fastlægger, hvilke forhold de nationale tilsynsmyndigheder skal tage i betragtning ved afgørelse af, om en udbyder med stærk markedspositions engrosprodukter, der giver adgang til næste generation af accesnet, skal underlægges priskontrol.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen i lyset af den markedsmæssige og teknologiske udvikling får beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på, at tilpasse bilag I og II. Bilag I omhandler minimumsparametre for tilbud af europæiske virtuelle bredbåndsadgangsprodukter. Bilag II omhandler minimumsparametre for europæiske konnektivitetsprodukter med en sikret servicekvalitet.

Forslaget lægger desuden op til, at Kommissionen i medfør af artikel 20, stk. 1, inden 1. januar 2016 skal vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter ensartede tekniske og metodologiske regler for gennemførelse af et europæisk virtuelt bredbåndsadgangsprodukt. Forslaget lægger endvidere op til, at Kommissionen i medfør af artikel 20, stk. 2, skal kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter ensartede tekniske og metodologiske regler for gennemførelsen af et eller flere europæiske adgangsprodukter. For begge typer af vedtagelse gælder, at det skal ske i henhold til undersøgelsesproceduren.

Harmonisering af slutbrugers rettigheder, herunder forbrugerrettigheder
Forslaget regulerer slutbrugeres rettigheder, hvilket omfatter både forbrugere og andre slutbrugere end forbrugere (fx erhvervsdrivende). Der gives i forordningen adgang til at aftale sig ud af slutbrugernes rettigheder efter forordningen, hvilket dog kun gælder andre slutbrugere end forbrugere.

Reglerne vedrørende slutbrugernes rettigheder er ikke ens i EU's medlemsstater. Kommissionen vurderer, at denne variation af reglerne er dyr for udbyderne, uhensigtsmæssig for slutbrugere, og i sidste ende hindrer udbuddet af grænseoverskridende tjenester og påvirker viljen til at købe dem negativt. Forslaget lægger på den baggrund op til at harmonisere slutbrugernes rettigheder på tværs af EU.

I forhold til **roaming** indeholder forslaget primært to ændringer til den nuværende roamingregulering. For det første introducerer forslaget konceptet ”roamingaftaler”, der betyder, at mobilnetoperatører, som frivilligt deltager i en roamingaftale, skal tilbyde regulerede roamingtjenester i EU til samme priser, som de tilbyder tjenesterne i deres respektive hjemlande. Til gengæld for de lavere roamingpriser behøver operatørerne i en roamingaftale ikke at overholde Roaming III-forordningens bestemmelser om særskilt salg af regulerede detailroamingtjenester. For det andet lægger forslaget op til, at detailprisen for at modtage taleopkald fjernes pr. 1.

juli 2014, så det bliver gratis at modtage et opkald på samme måde, som det i dag er gratis at modtage en sms.

I forhold til ikke-roamingrelaterede **opkald og SMS fra hjemlandet til andre EU-lande** lægger forslaget op til at indføre lofter for de takster, som udbyderne af elektronisk kommunikation må tage for opkald og SMS til andre EU-lande, med mindre en højere takst kan begrundes objektivt. For opkald foretaget fra fastnet lægges der op til, at taksterne ikke må overstige taksterne for indenlandsopkald. For opkald og SMS-kommunikation foretaget fra en mobiltelefon lægges der op til, at taksterne ikke må overstige de lofter, som er fastsat i den nuværende roamingforordning.

I forhold til **netneutralitet** lægger forslaget op til at introducere egentlige fælleseuropæiske regler. Forslaget vil forpligte udbydere af internetadgangstjenester til at tilbyde slutbrugerne uhindret adgang til alle former for information, indhold, applikationer eller tjenester efter eget valg. Forslaget lægger desuden op til at regulere udbydernes anvendelse af trafikstyringsforanstaltninger med det formål at sikre, at den generelle adgang til internettet respekteres. Der indføres således et forbud mod at blokere, bremse, nedgradere eller diskriminere specifikt indhold, applikationer eller tjenester, undtaget i nærmere afgrænsede og særlige tilfælde. Forslaget lægger endvidere op til, at slutbrugere skal kunne indgå aftaler med udbydere om levering af specialtjenester med en forbedret tjenestekvalitet. Udbud af specialtjenester må ikke gentaget og vedvarende medføre en generel forringelse af kvaliteten af internetadgangstjenesterne. Forslaget lægger endvidere op til, at de nationale tilsynsmyndigheder skal føre et effektivt og aktivt tilsyn med overholdelse af bestemmelserne om netneutralitet.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger ensartede betingelser for gennemførelsen af nationale tilsynsmyndigheders krav i medfør af artikel 24, stk. 3, der omhandler beskyttelse af internetadgangstjenesters kvalitet. Vedtagelsen skal ske i henhold til undersøgelsesproceduren.

Forslaget lægger desuden op til, at Kommissionen i medfør af artikel 25, stk. 2, skal kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger metoder for måling af internetadgangstjenesters hastighed, tjenestekvalitetsparametre og metoder til at måle dem, og indhold, form og art oplysninger, der skal offentliggøres, herunder mulige kvalitetscertificeringsordninger. Vedtagelsen skal ske i henhold til undersøgelsesproceduren.

Endelig lægger forslaget op til at sikre:

- obligatorisk information forud for kontraktindgåelse og ved kontraktindgåelse,
- øget gennemsigtighed og faciliteter, der skal sikre imod overraskende høje regninger,
- retten til at opsige kontrakten efter seks måneder med en måneds varsel uden omkostninger (eksklusive restværdien af subsidieret udstyr eller andre reklamefremstød) For andre slutbrugere end forbrugere kan bindingsperioden forlænges ved en aftale.
- Regler om adgang til udenretlig tvistbilæggelse.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen skal kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger detaljerne for de informationskrav om internetadgangstjenester, der fremgår af stk. 2 i artikel 26.

Lettere skift af udbyder

Forslaget lægger op til at gøre det lettere at skifte udbyder med henblik på at fremme markedsadgang og konkurrence mellem udbydere af elektronisk kommunikation og gøre det lettere for slutbrugerne at vælge den udbyder, der bedst opfylder deres specifikke behov. Der opstilles harmoniserede principper for overdragelses- og nummerporteringsprocedurer, såsom omkostningsbaserede priser, en proces der styres af den modtagende udbyder, og automatisk opsigelse af kontrakten med den overdragende udbyder. Forslaget lægger op til at give slutbrugerne ret til ved skift af internetudbyder at få videresendt e-mails, der knytter sig til en e-mailtjeneste stillet til rådighed af den overdragende internetudbyder.

Ændring af reglerne for sammenslutningen af uafhængige europæiske telemyndigheder (BEREC)

For at skabe en højere grad af stabilitet i BEREC og give sammenslutningen bedre mulighed for at spille en mere strategisk rolle lægger forslaget op til, at BEREC skal have en professionel formand med et mandat på tre år.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet vedtog på plenarforsamlingen den 3. april 2014 en første læsningsholdning til forslaget.

Europa-Parlamentet ønsker at simplificere bestemmelserne om en fælles EU-tilladelse for udbydere af elektronisk kommunikation. I stedet for Kommissionens model med et "værtland" og "hjemland" ønsker Europa-Parlamentet en række mindre ændringer til det eksisterende direktiv om autorisationer. Europa-Parlamentet ønsker, at det skal være op til medlems-

staterne at vurdere, hvorvidt der er grundlag for en notifikation. Europa-Parlamentet ønsker, at notifikationer skal ske til BEREK ved fremsendelse af en harmoniseret formular.

I forhold til bestemmelserne om forbrugerrettigheder ønsker Europa-Parlamentet at ændre lovgivningsinstrument, således at bestemmelserne i stedet gennemføres som ændringer til direktivet om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og – tjenester. Denne minimumsharmonisering vil give mulighed for at fastholde nationale regler med et højt beskyttelsesniveau.

I forhold til roaming ønsker Europa-Parlamentet at fjerne Kommissionens forslag om indførelse af roamingaftaler. I stedet ønsker Europa-Parlamentet at afskaffe roamingafgifter inden for EU fra 15. december 2015 og erstatte det med en såkaldt ”roam-like-at-home model” (RLAH), samtidig med at der indføres en ”fair use-grænse”. Under denne model skal taleopkald, sms og brug af data koste det samme, uanset om man opholder sig i et andet EU-land eller hjemme. Europa-Parlamentet foreslår endvidere, at Kommissionen skal undersøge behovet for at sænke engrosprislofterne samt behovet for andre tiltag, der er nødvendige for at adressere eventuelle problemer på engrosmarkedet som følge af indførelse af RLAH.

Europa-Parlamentet ønsker en række ændringer til Kommissionens bestemmelser om netneutralitet. Europa-Parlamentet fremhæver desuden den generelle informationsforpligtelse for udbydere om trafikstyring, og BEREK skal kunne fastsætte retningslinjer om blandt andet anvendelsen af trafikstyring og tilsynsmyndighedernes tilsyn med overholdelse af reglerne. Europa-Parlamentet ønsker desuden, at princippet om netneutralitet står tydeligere samt at indsnævre, hvad der kan kategoriseres som en specialtjeneste.

I forhold til bestemmelserne om frekvenser støtter Europa-Parlamentet i store træk Kommissionens forslag, men ønsker også at der ved anvendelsen af bestemmelserne skal indgå hensyn til kulturel mangfoldighed og mediepluralisme. Europa-Parlamentet ønsker desuden, at tilladelser på området skal have en minimumsvarighed på 25 år, samt at manglende anvendelse og hamstring af tilladelser modvirkes.

Europa-Parlamentet ønsker, at bestemmelserne om harmoniseret virtuel adgang til bredbånd og adgang til konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet udgår. I stedet ønsker Europa-Parlamentet, at de nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere, om det vil være forholdsmæssigt at pålægge udbydere, der har en stærk markedsposition i relation til udbud af engrosprodukter vedrørende høj kvalitets elektroniske kommunikations-

tjenester, at offentliggøre et standardtilbud for sådanne produkter, der følger fælles retningslinjer udarbejdet af BEREC.

I forhold til bestemmelserne om BEREC ønsker Europa-Parlamentet, at Kommissionens forslag om indførelsen af en professionel BEREC-formand med et mandat på tre år udgår. I stedet ønsker Europa-Parlamentet at tilføje en række yderligere opgaver til listen over tilsynsmyndighedernes obligatoriske kompetenceområder samt at udvide bestemmelserne om myndighedernes budget og personale med henblik på at understøtte deres uafhængighed.

5. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen fremhæver i den forbindelse, at de eksisterende rammebestemmelser ikke fuldt ud har kunnet opfylde målet om etablering af et indre marked for elektronisk kommunikation. Selv om de eksisterende nationale regler kan forenes med gældende EU-lovgivning, skaber forskellene ikke desto mindre hindringer for drift og køb af grænseoverskridende tjenester. Den frihed til at udbyde elektronisk kommunikation, der garanteres i EU-lovgivningen begrænses således. Dette har direkte indvirkning på det indre marked. Ifølge Kommissionen har medlemsstaterne hverken kompetence eller incitament til at ændre det aktuelle lovgivningsmæssige landskab.

Kommissionen er af den overbevisning, at der er brug for foranstaltninger på EU-plan til at håndtere de underliggende årsager til problemet. Indførelsen af én fælles EU-tilladelse skal modvirke den nuværende fragmentering, som er resultatet af den nationale dimension af de generelle tilladelsessystemer. En fælles EU-tilladelsesordning sammen med hjemlandskontrollen af tilbagetrækningen og/eller suspensionen af sådanne tilladelser vil fremme registreringen af EU-operatørerne og samordningen af de fleste alvorlige håndhævelsesforanstaltninger, der gælder for dem. Forslaget garanterer en større grad af lovgivningsmæssig ensartethed og forudsigelighed for sådanne virksomheder ved at give Kommissionen beføjelse til at kræve, at nationale tilsynsmyndigheder trækker foreslåede afhjælpende foranstaltninger, der ville være uforenelige med EU-lovgivningen, tilbage. Forslaget skal sikre langt større konvergens i de regulerede betingelser for adgang til faste og trådløse ressourcer, hvilket fremmer udbuddet af tværeuropæiske tjenester. Den fuldkomne harmonisering af slutbrugernes rettigheder skal sikre, at slutbrugere og udbydere i hele EU har de samme rettigheder og forpligtelser, særligt muligheden for at markedsføre og købe tjenester på tværs af grænser på samme betingelser.

Kommissionen vurderer, at nærhedsprincippet respekteres, idet EU kun griber ind i det omfang, det er nødvendigt for at afskaffe bestemte hindringer for det indre marked.

Regeringen er på det foreliggende grundlag enig i Kommissions vurdering og finder således, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Forslaget vil berøre følgende danske regler:

Lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Teleloven) med senere ændringer:

- fsva. regulering af samtrafik og netadgang mellem udbydere af elektronisk kommunikation, herunder den danske telemyndigheds adgang til at gennemføre markedsundersøgelser og pålægge udbydere med stærk markedsposition forpligtelser for at imødegå konstaterede konkurrenceproblemer.
- Erhvervsstyrelsen har hjemmel (§ 4, stk. 7) til at fastsætte regler med henblik på at pålægge udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at sikre slutbrugere adgang til information og viderefremstilling af information og mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg.
- fsva. slutbrugeres ret til portering af abonnentnumre (§§ 26-28) i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF og 2009/136/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder. Den nærmere udmøntning og praktiske gennemførelse af portering sker i henhold til en brancheaftale uden yderligere involvering af den nationale myndighed.
- fsva. roaming (samt bekendtgørelse nr. 390 af 21. april 2011 vedrørende roaming) fastlægger, at den danske telemyndighed fører tilsyn med og træffer afgørelser om udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenesters overholdelse af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet.

Bekendtgørelse nr. 385 af 27. april 2011 om priskontrolmetoder regulerer, hvilke priskontrolmetoder den danske telemyndigheds fastsættelse af krav til prissætningen skal tage udgangspunkt i, når sådanne krav stilles til udbydere med stærk markedsposition.

Bekendtgørelse nr. 988 af 28. juni 2006 om udbydere af elektroniske kommunikationsnets og elektroniske kommunikationstjenesters registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logningsbekendtgørelsen)

Lov nr. 475 af 12. juni 2009 om radiofrekvenser, som ændret ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. indeholder bl.a. bestemmelser om den politiske ramme for administrationen af frekvenser og tildeling af frekvenser fx gennem afholdelse af auktioner.

Bekendtgørelse nr. 402 af 3. maj 2012 om det frekvenspolitiske ramme-mandat indeholder de overordnede målsætninger, generelle principper og specifikke strategier for Erhvervsstyrelsens frekvensadministration samt angivelse af, hvilke væsentlige samfundsmæssige hensyn der i tilfælde af knaphed på frekvenser fører til, at erhvervs- og vækstministeren træffer beslutning om metode for tildeling af frekvenser.

Bekendtgørelse nr. 1197 af 14. december 2012, som ændret ved bekendtgørelse nr. 999 af 15. oktober 2012, om tilladelser til at anvende radiofrekvenser, som bl.a. regulerer varighed og fornyelse af tilladelser til at anvende frekvenser.

Bekendtgørelse nr. 1129 af 1. december 2009 om overdragelse og tilbagelevering af visse tilladelser til at anvende radiofrekvenser, som regulerer muligheden for at overdrage eller tilbagelevere dele af en frekvenstilladelse, som er udstedt efter auktion eller offentligt udbud.

Forbruger- og slutbrugerrettigheder er reguleret i Udbudsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 715 af 23. juni 2011 om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionen har fremsat forslag til en forordning, der ikke skal implementeres, men vil gælde umiddelbart i medlemsstaterne. Da forordningen medfører ændringer af en række af de gældende teledirektiver, kan det dog tilsvarende blive nødvendigt at ændre den danske telelovgivning og/eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Indførelsen af en fælles EU-tilladelse er således en nyskabelse i forhold til gældende ret, som vil kunne medføre lovgivningsmæssige konsekvenser i forhold til en notifikationsordning.

Bestemmelserne vedrørende harmonisering af forbrugerrettighederne vurderes i et vist omfang at indeholde nye elementer, som vil få lovgivningsmæssige konsekvenser. Det er eksempelvis nyt, at der stilles krav til udbyderne om generelt at offentliggøre bestemte oplysninger, således at forbrugerne gøres bekendt med dem inden kontraktindgåelse.

Reglerne om slutbrugerens ret til portering af abonnentnumre vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser, men forslaget om ret til videresendelse af e-mails vil have sådanne konsekvenser, idet der indføres nye krav til alle internetudbydere, der stiller e-mailtjenester til rådighed for slutbrugere. Derudover har forslaget betydning for reguleringen af domænenavne, da en e-mailadresse blandt andet består af et domænenavn, der er registreret af internetudbyderen (registranten).

Bestemmelserne om netneutralitet vurderes at medføre behov for at ændre den gældende bestemmelse om netneutralitet i teleloven. Forslaget kan endvidere få indflydelse på, hvem der anses som omfattet af udbyderbegrebet i telelovgivningen og dermed eventuelle forpligtelser til registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik. Også dette kan således medføre ændringer i teleloven.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne få visse statsfinansielle konsekvenser. Eksempelvis kan en harmonisering af tidspunkterne, for hvornår frekvenser gøres tilgængelige for udbyderne, føre til lavere auktionsprovenuier i de enkelte medlemslande. Øget tidsmæssigt sammenfaldende afhændelse af frekvenser fx ved auktioner kan muligvis have negativ betydning for de investeringer, som tilladelsesindehaverne efterfølgende er i stand til at foretage i udrulning af net og udvikling af tjenester.

En vedtagelse af bestemmelserne om netneutralitet vurderes at kunne have visse statsfinansielle konsekvenser i forbindelse med den mere aktive tilsynsrolle, der med forslaget umiddelbart pålægges de nationale tilsynsmyndigheder.

Forslaget skærper medlemsstaternes nuværende pligt til at sikre slutbrugerens adgang til uafhængige evalueringsværktøjer. Således indføres pligt til at etablere en certificeringsordning for interaktive sammenligningssider. Hvis der ikke er adgang til interaktive sammenligningssider gratis eller til en rimelig pris, har medlemsstaterne pligt til at sørge for, at slutbrugerne har adgang til sådanne. Etablering af en certificeringsordning samt eventuelt en pligt til stille en interaktiv prissammenligningsside til rådighed, vurderes at kunne have visse statsfinansielle konsekvenser.

En vedtagelse af bestemmelserne omkring udenretlig tvistbilæggelse vurderes ligeledes at kunne have visse statsfinansielle konsekvenser. I det omfang Teleankenævnet, der i dag varetager tvister i nationale forbrugerkontrakter, ikke påtager sig tvistbilæggelse i forhold til de grænseoverskridende kontrakter, vil klageadgang skulle sikres på anden vis.

Samlet set vurderes det dermed, at forslaget vil medføre visse statsfinansielle konsekvenser. Udgifterne afholdes inden for egne rammer.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes samlet set at ville kunne få positive konsekvenser for samfundsøkonomien i Danmark og EU, idet understøttelse af et indre marked for elektronisk kommunikation overordnet vil gavne konkurrence og vækst. Således forventes det eksempelvis, at den øgede samordning af frekvenstildelingen i EU vil give forbrugere og virksomheder bedre adgang til fx 4G-mobiltelefoni og trådløst bredbånd på europæisk plan. Kommissionens mulighed for at harmonisere tidsplanerne for frekvenstildelingen kan dog for nogle medlemsstater potentielt komme til at betyde, at frekvenserne bliver stillet senere til rådighed, end det ellers ville være tilfældet.

Det vurderes, at forslaget kan føre til, at der sker en koncentration af telemarkedet på færre, større udbydere, hvilket kan medføre stordriftsfordele for udbyderne af elektronisk kommunikation. Det vurderes dog, at koncentration ikke i sig selv vil føre til øget innovation og styrket konkurrence på telemarkedet med lavere priser til gavn for forbrugere og virksomheder i Danmark eller EU til følge, som Kommissionen angiver.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens forslag vil medføre administrative konsekvenser i forbindelse med harmoniseringen af reglerne vedrørende forbrugerbeskyttelse, særligt i forhold til ændringer i oplysningsforpligtelsen over for forbrugeren. Byrderne vurderes dog at være af begrænset omfang.

Forslaget vurderes også at indeholde en række administrative lettelser for erhvervslivet, herunder bestemmelsen om en fælles EU-tilladelse. Denne bestemmelse vurderes at lette de administrative byrder, idet udbyderne alene skal opfylde reglerne om autorisation i én medlemsstat.

10. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist den 24. september 2013.

Dansk Energi støtter overordnet Kommissionens ønske om at fremme udviklingen af markedet for elektronisk kommunikation. Dansk Energi støtter samtidig Kommissionens hensigt med at give markedsaktørerne nogle klare og forudsigelige rammer, som fremmer investeringer i højhastighedsnetværk. Dansk Energi deler imidlertid den bekymring, som sammenslutningen af de uafhængige europæiske regulatorer (BEREC) giver udtryk for. Bekymringen vedrører blandt andet det forhold, at processen for Kommissionens tiltag har været forhastet, samt at der med valget af instrumenter fra Kommissionen (forordninger i stedet for direktiver) lægges op til et skifte i, hvorledes der føres tele-/bredbåndspolitik i Europa. Dansk Energi støtter heller ikke Kommissionens tanker om at skabe én fælles europæisk regulator.

Dansk Energi opfordrer Kommissionen til at tilføje bestemmelser vedrørende markedsføringen af bredbåndshastigheder i de enkelte medlemsstater og henviser i den forbindelse til aftalen om de reviderede retningslinjer for markedsføring af bredbåndsforbindelser, som trådte i kraft den 1. marts 2013 i Danmark. Dansk Energi opfordrer samtidig Kommissionen til at se nærmere på en egentlig varedeklaration af bredbåndshastigheder (mærkningsordning), som det blandt andet kendes ved energimærkning af hårde hvidevarer.

Dansk Energi støtter Kommissionens arbejde med at sikre et fortsat åbent og innovativt internet, og at forslaget giver en vid grad af mulighed for aftalefrihed for brugerne og bredbåndsudbydere imellem. Dansk Energi påpeger, at netneutralitet blandt andet kan vedrøre begrænsninger i båndbredde, diskrimination af indhold og over-the-top levering af tjenester. Dansk Energi anfører, at ved begrænsninger i båndbredde kan prioritering af trafik være nødvendigt for at opretholde driften af et givent netværk. Dansk Energi anfører endvidere, at ved diskrimination af indhold eller tjenester er der en særlig udfordring i forhold til at sikre et åbent internet, hvor innovationen online får de bedst mulige vilkår.

Dansk Energi er ikke tilhænger af lovgivningen inden for netneutralitet, men er klar over, at der må forventes politisk pres for eventuelle lovfæstede regler på området for netneutralitet. Dansk Energi gør opmærksom på, at der i dansk regi er nedsat et netneutralitetsforum, hvor der er bred repræsentation med interessenter for både bredbånds- og indholdsudbydere, myndigheder og forbrugere. I Netneutralitetsforum kan eventuelle sager med berøring i forhold til netneutralitet bringes op. Dansk Energi anser et stigende samarbejde mellem innovative OTT ("Over the top") indholds- og tjenesteudviklere og bredbåndsudbydere/netejere som vejen frem.

Dansk Energi er enig med Kommissionen om, at der er brug for en mere forudsigelig, stabil og balanceret regulering af engrospriser for adgang til

det gamle kobbernet, så der skabes bedre forudsætninger og større incitament til langsigtede investeringer i næste generations accessnet - NGA.

Dansk Metal bemærker, at telebranchen i Europa står over for store muligheder, men også store udfordringer. Mulighederne består i, at en løbende udvikling af de teletekniske løsninger er en forudsætning for den øgede anvendelse af IKT i Europa. Udfordringerne består i at få de rigtige rammevilkår og indtjeningsmuligheder for, at virksomhederne kan investere i morgendagens teknologi. Dansk Metal noterer sig med en vis bekymring, at det fremsendte forslag i meget høj grad fokuserer på yderligere liberalisering af EU's indre marked for elektronisk kommunikation, og at efterspørgslen er steget, mens branchens samlede indtjening er faldet. Ifølge Dansk Metal giver det sig udslag i faldende investeringer i ny teknologi. I stedet for deregulering ønsker Dansk Metal reguleringstiltag, der kan sikre en fornuftig "return of investment" (ROI).

Dansk Metal finder det bekymrende, at medarbejderforhold ikke indgår i Kommissionens forslag, idet Dansk Metal bemærker, at sikringen af en god teleinfrastruktur også fremadrettet er afhængig af, at den nødvendige udbygning kan foretages af kvalificerede medarbejdere. Dansk Metal frygter, at Kommissionens forslag vil komme til at gå ud over investeringerne i ny teknologi, men samtidig også vil betyde flere afskedigelsesrunder, øget lønpres og ulig konkurrence over for de virksomheder, der ønsker fortsat at være en attraktiv virksomhed at være ansat i.

DR mener, at forslaget lægger op til, at Kommissionen fremover vil kunne træffe beslutning om, hvornår en eventuel overdragelse af frekvensressourcer fra digitalt tv til mobilt bredbånd – herunder den eventuelle overdragelse af 700 MHz båndet – vil skulle finde sted. DR udtrykker bekymring for, at en centralisering af kompetencen til at fastlægge tidspunktet for en eventuel overdragelse af eksisterende tv-frekvenser kan underminere mulighederne for at tage hensyn til nationale forhold i beslutningen om frekvensanvendelsen.

DR anser sikringen af netneutralitet for at være en afgørende forudsætning for at danske borgere i et fremtidigt mediebillede kan have fri og åben adgang til DRs public service-indhold. DR finder det derfor væsentligt, at forslagens målsætning om at sikre det åbne internet og netneutralitet fastholdes. DR er i tvivl om den nuværende formulering af forslagens bestemmelser er tilstrækkeligt præcise til at sikre netneutralitet i Europa.

DI ITEK bemærker, at telekommunikationssektoren er vigtig for den digitale økonomi, eftersom alle sektorer i stigende grad er afhængige af såvel bredbånds- som mobilforbindelser. DI ITEK har sympati med hensigten om at udbrede gevinsterne fra det indre marked til telesektoren. DI ITEK anfø-

rer, at det indre marked har skabt vækst, investeringer og innovation over hele Europa, og at et indre telemarked må have samme mål, men at det ikke er alle de foreslåede tiltag, der har dette fokus. DI ITEK vurderer, at der er risiko for, at flere af de foreslåede tiltag vil skabe stor usikkerhed i telesektoren til skade for investeringslysten. DI ITEK beklager, at Kommissionens forslag ikke er resultatet af en tilbunds gående dialog med branche og regulatoriske myndigheder.

Det er endvidere DI ITEK's synspunkt, at roamingafgifterne bør sættes ned med henblik på at fremme mobilitet, og videndeling i samfundet. DI ITEK mener dog ikke, at roamingafgifterne bør afskaffes, da de afspejler reelle omkostninger for teleselskaberne. DI ITEK anfører, at det med Kommissionens forslag vil blive muligt at købe et sim-kort med tilhørende abonnement det billigste sted i Europa og så anvende telefonen i hele EU til samme takst, og at der derfor vil være meget lille – om noget – incitament til at investere i udbygningen af telenettene. DI ITEK opfordrer til, at Kommissionen i stedet også efter 2016 anvender roaminglofterne til at sænke priserne.

DI ITEK hilser det velkommen, at Kommissionen med sit udspil tager hul på netneutralitetsdiskussionen. DI ITEK's synspunkt er, at der skal være plads til at teleselskaberne holder den digitale motorvej fri for trafikpropper, men dette skal ske med størst mulig respekt for innovationen og for udviklingen af nye tjenester. DI ITEK bemærker, at det er udmærket, at der i Kommissionens forslag lægges op til, at teleselskaberne får mulighed for at tilbyde "specialtjenester" med garanteret servicekvalitet. Til gengæld mener DI ITEK, at det er meningsløst, at forslaget nævner, at sådanne tilbud ikke må påvirke den internethastighed, som andre kunder har fået tilbudt, idet der kun er en begrænset båndbredde til rådighed.

Ifølge DI ITEK lægger forslaget op til et opgør med den konkurrencebaserede tilgang til det europæiske telemarked og til at fremme konsolideringer, hvilket henholdsvis forundrer og bekymrer DI ITEK.

DI ITEK finder ikke, at der er i dag er et tilladelsesmæssigt problem for teleselskaber med hensyn til at etablere sig på det danske telemarked, og mener derfor, at forslaget risikerer at skabe usikkerhed uden at løse et konkret problem.

DI ITEK finder det positivt, at Kommissionen vil have længere bindingsperioder (12-24 måneder) og vurderer, at det vil sikre større forudsigelighed hos selskaberne og kan medføre større investeringslyst. Endelig bemærker DI ITEK, at det forekommer udmærket med øget samarbejde og koordinering på frekvensområdet.

Forbrugerrådet finder, at forslaget er et ambitiøst forsøg på at rette op på nogle af de mangler, der plager det indre marked for telekommunikation. Eksempelvis er det ved international roaming fortsat ti gange dyrere for en dansk forbruger at benytte sin telefon i et andet EU-land end at benytte den i Danmark. Forbrugerrådet finder desuden, at der stadig udestår en nærmere konsekvensvurdering af flere af forslagets punkter.

Forbrugerrådet kan på den ene side tilslutte sig forslagets ambitioner om at accelerere bevægelsen hen imod ens priser for opkald i hele EU og anfører, at der ikke er objektive omkostningsbegrundelser for de prisforskelle, der kan konstateres i dag, og at de hidtil anvendte metoder medfører kun en langsom tilnærmelse. Forbrugerrådet bemærker på den anden side, at de fordele, som Kommissionen forslår at tildele selskaber, der indgår i en roaming "alliance" er af en sådan karakter, at det vil tilskynde til etableringen af et indre marked for mobilkommunikation i Europa med få store aktører og begrænset konkurrencedynamik. Samlet finder Forbrugerrådet derfor denne del af forslaget for stærkt problematisk.

Forbrugerrådet anfører, at forslaget indeholder en række fastlæggelser – og til dels styrkelse – af forbrugerrettighederne på telemarkedet, der især er relevante i markeder med en ringere beskyttelse end den danske. Forbrugerrådet mener, at udgangspunktet for den danske holdning bør være, at denne del af forslaget bør støttes, da der ikke skal ske forringelser i den gældende forbrugerbeskyttelse.

Forbrugerrådet vurderer, at med forslaget vil måden at sælge kommunikationsydelser i Danmark ændre sig til det mere uigennemsigtige, idet Forbrugerrådet vurderer, at aftaler med 12 måneders binding vil blive hovedreglen. Forbrugerrådet forventer, at forslaget vil betyde en tilbagevenden til et fokus på bundlet salg af mobiltelefon og abonnement. Forbrugerrådet anfører, at effekten vil være et mindre dynamisk telemarked med lavere gennemsigtighed og forringede forbrugerforhold og desuden at det bør sikres, at den passive accept, der indgår i forslaget, ikke bliver en mulighed på det danske marked.

Forbrugerrådet finder det positivt, at der på europæisk niveau foreslås fastlagt rettigheder og rammer for netneutralitet, men ønsker en detaljeret analyse af de mulige reelle effekter på adgangen til det åbne internet af de foreslåede præciseringer. Forbrugerrådet anfører, at det ikke er klart, om aftalemulighederne reelt vil give mulighed for at diskriminere tjenesteudbydere, så forbrugerne vil opleve et manipuleret "åbent" internet. Forbrugerrådet finder, at den danske holdning bør være, at denne del af forslaget bør støttes.

Teleselskabet Hi3G støtter ambitionen om at skabe ét sammenhængende telemarked i Europa, men er meget betænkelig ved, at forslaget går væk fra

strategien om at regulere telemarkederne ved at sænke adgangsbARRIERER og regulere engrospriserne mellem teleselskaberne. Hi3G anfører at lave adgangsbARRIERER og omkostningsbestemte engrospriser vil sikre, at konkurrencen om slutkunderne er helt åben og de bedste betingelser for priskonkurrence og for udvikling af innovative løsninger til glæde for forbrugerne. Hi3G mener ikke, at Kommissionens forslag sikrer bedre mulighed for priskonkurrence og produktudvikling, men at det derimod tilgodeser de tidligere telemonopoler ved at lægge op til bilaterale roamingaftaler mellem selskaberne. Hi3G vurderer, at forslaget vil føre til, at de mindre aktører gives dårligere konkurrencevilkår som på sigt sandsynligvis vil miste markedsstyrke og helt må forlade markedet.

Ifølge Hi3G står forslaget i skarp kontrast til den tilgang, som Kommissionen har praktiseret i de seneste 15 år, hvor Kommissionen har arbejdet for øget konkurrence ved at regulere de tidligere telemonopoler. Hi3G mener, at forslaget vil begrænse muligheden for priskonkurrence og fjerne incitamentet til at udvikle nye innovative løsninger og dermed risiko for forringede konkurrencevilkår samt lukning af virksomheder og tab af arbejdspladser.

Hi3G bemærker, at blandt andet de uafhængige europæiske telemyndigheder (BEREC) har udtalt sig kritisk om forslaget med henvisning til at konkurrencevilkårene forværres, og at betydelige investeringer risikerer at gå tabt. Hi3G anfører, at Kommissionens forslag forenklet sagt er blevet kritiseret for ikke at være gennemarbejdet, herunder navnlig at samtlige konsekvenser af forslaget – positive som negative – ikke er inddraget i overvejelserne forud for fremsættelsen.

Hi3G henstiller til, at Danmark ikke støtter det fremsatte forslag, men derimod arbejder på at fremme udviklingen af telemarkederne på en måde, der tilgodeser den effektive konkurrence i markedet og dermed forbrugerne. Hi3G anfører, at dette bedst sker ved at nedsætte engrospriserne mellem teleselskaberne til et niveau, der svarer til omkostningerne.

Teleindustrien (TI) og IT-Branchen (ITB) er generelt positive over for bestræbelser, der retter sig mod at fremme et velfungerende digitalt indre marked. TI og ITB deler Kommissionens ambitioner om at skabe et indre marked for telekommunikation for Europa og er positive over for arbejdet med at udvikle initiativer til at fjerne hindringer for et ægte indre marked for telekommunikation. TI og ITB mener, at den foreslåede pakke forekommer utilstrækkelig set i forhold til at levere de forventede positive resultater i form af jobskabelse, vækst og innovation.

TI og ITB finder, at forslaget i sig selv skaber en væsentlig regulatorisk og investeringsmæssig usikkerhed ved at gribe ind i eksisterende direktiver og

roamingforordninger. TI og ITB beklager, at processen omkring forordningens tilblivelse har været usædvanligt lukket og ikke-transparent.

TI og ITB sætter spørgsmålstegn ved om den planlagte ikrafttræden 1. juli 2014 er realistisk og anfører, at så markante ændringer i reglerne, som Kommissionen har foreslået, ikke bør hastes igennem.

TI og ITB mener, at længden af vedtagelsesprocessen medfører usikkerhed, der vil få betydning for de strategiske beslutninger, som teleselskaberne skal træffe. TI og ITB vurderer, at det kan medføre udskydelse af investeringer til skade for jobskabelsen og den øvrige økonomiske genopretning i Europa. TI og ITB anbefaler kraftigt, at der fra dansk side arbejdes aktivt på en udskudt ikrafttræden af de dele af Roaming III-forordningen, der påvirkes af forslaget. TI og ITB vurderer, at en lang række europæiske teleselskaber, herunder de danske, ellers risikerer at skulle investere anseelige millionbeløb i systemmæssige tilpasninger, der senere kan vise sig overflødige.

TI og ITB støtter generelt en harmonisering af forbrugerbeskyttelsen, men mangler imidlertid at se en konsekvensanalyse af de foreslåede foranstaltningers fordele og ulemper. Generelt finder TI og ITB, at de foreslåede forslag til foranstaltninger – med undtagelse af netneutralitet – ikke tilfører nogen reel værdi for slutbrugerne, men blot vil øge omkostningerne markant for industrien. TI og ITB anfører, at forslaget om taksering af internationale kald (ud over roaming) er særligt problematisk, idet der er tale om et direkte indgreb i detailpriser, og at det er ude af trit med EU's generelle reguleringsprincip om, at priskontrol bør foregå på engrosniveau.

TI og ITB mener, at det er hensigtsmæssigt, at der sker en større grad af harmonisering af forbrugerbeskyttelsen på tværs af Europa.

I forhold til netneutralitet finder TI og ITB det positivt, at begrebet 'specialised services' er inddraget, og at der er mulighed for udbud af differentierede tjenester, samt at der i forslaget ikke opereres med uhensigtsmæssige krav om oplysning af detaljerede tekniske parametre. Til gengæld finder TI og ITB bestemmelserne om trafikstyring uheldige og for vidtgående. TI og ITB anfører, at der af hensyn til effektiv trafikstyring kan være behov for at opprioritere trafik, der er forsinkelsessensitiv (voIP/tv streaming). TI og ITB vurderer, at forslaget om at der i kontrakter om internet skal indgå en forpligtigelse til at deklarerer alle traffic management-elementer, er uden værdi for brugerne, idet de mener, at den vil resultere i "information overload", samtidig med at den vil være omkostningstung at indføre.

TI og ITB finder, at forslaget om at brugerne skal oplyses om opnåelig kapacitet, er et oplagt og velfungerende element med henblik på at sikre transparens. TI og ITB vil dog med henvisning til det særdeles velfungerende

aftalebaserede branchesamarbejde i Danmark foreslå, at det i bestemmelsen nævnes, at transparens fortrinsvis bør sikres gennem selvreguleringstiltag.

TI og ITB vurderer, at artikel 37 (roaming) vil medføre en betragtelig regulatorisk usikkerhed og dermed er problematisk.

TDC tilslutter sig høringssvar fra Teleindustrien, men peger på bestemmelserne om et europæisk Virtual Access produkt som et vigtigt punkt i forslaget, der bør tages op fra dansk side. TDC vurderer, at bestemmelserne kan være hensigtsmæssige, men opfordrer til at der fra dansk side arbejdes på at få bestemmelserne tydeliggjort. således at det fremgår, at der ikke skal pålægges parallelle forpligtigelser til at levere substituerende engros adgangsprodukter, hvis der pålægges – direkte eller indirekte – en smp operatør forpligtelse til at tilbyde 'europæisk VULA'.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget behandles i Rådets arbejdsgruppe for IT og telekommunikation. Her har der været generel opbakning til forslagens overordnede formål om skabe et reelt indre marked for elektronisk kommunikation. Samtidig er der fra de fleste landes side udtrykt skepsis over for, om de konkrete midler, som forslaget vil benytte til at realisere et indre marked for elektronisk kommunikation, er de rette til at nå målet. Således har en lang række lande kritiseret bestemmelserne om en fælles EU-tilladelse for udbydere af elektronisk kommunikation for at være for komplicerede.

En række lande har desuden været skeptiske over for valget af forordning til at sikre bedre slutbrugervilkår.

I forhold til at indføre fælleseuropæiske regler for netneutralitet er der ligeledes skepsis over for det valgte lovgivningsinstrument, idet flere lande foretrækker retningslinjer fra BEREC eller en ændring af det gældende forsyningspligt-direktiv. Endvidere er der generelt enighed blandt medlemslandene om, at bestemmelserne i Kommissionens forslag er for upræcise. Et flertal af medlemslande ventes dog at kunne acceptere en form for regulering af netneutralitet på europæisk niveau.

En lang række lande har været kritiske over for bestemmelserne om frekvenser, herunder særligt at give ekstra beføjelser til Kommissionen for så vidt angår auktionsdesign. I stedet for at indføre ny lovgivning på området ønsker man at udnytte den eksisterende lovgivning bedre.

Endelig er en lang række lande kritiske over for bestemmelserne om harmoniseret virtuel adgang til bredbånd og konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet.

I et forsøg på at sætte skub i forhandlingerne i Rådet har det italienske formandskab fremlagt et alternativt tekstforslag. Forslaget lægger op til at simplificere Kommissionens oprindelige forslag.

Formandskabets tekst lægger op til at slette Kommissionens forslag om "roamingaftaler" og i stedet indføre en såkaldt "roam-like-at-home model" (RLAH) sammen med muligheden for at sætte en "fair use-grænse". Dette er overordnet på linje med Europa-Parlamentets ønske. Samtidig lægger formandskabets tekst op til en indfasningsperiode for fair use-grænsen, hvor den gradvist øges.

På linje med Europa-Parlamentets tilgang lægger formandskabets tekst op til, at bestemmelserne om slutbrugerrettigheder skal ske ved minimumsharmonisering. Dette skal sikre, at medlemsstaterne kan bibeholde eller introducere regler, der sikrer en bedre slutbrugerbeskyttelse end det minimum, der fastsættes i forslaget.

I forhold til netneutralitet lægger formandskabets tekst op til, at princippet om netneutralitet fastsættes i forordningen. Formålet er at gøre reglerne mere fremtidssikrede.

I forhold til bestemmelserne om frekvenser lægger formandskabets tekst op til, at Kommissionen ikke skal tilføres nye beføjelser, men i stedet kan benytte muligheden for at udstede henstillinger. Derudover skal Frekvenspolitikgruppen, der består af repræsentanter fra medlemsstaterne, tildeles en større rolle.

Formandskabets tekst lægger desuden op til at slette bestemmelserne om en fælles EU-tilladelse. Samtidig holdes muligheden for at finde en fælles løsning med Europa-Parlamentet vedrørende en simplificeret notifikationsprocedure åben.

Endelig lægger formandskabets tekst op til slette bestemmelserne om BEREC samt bestemmelserne om harmoniseret virtuel engrosadgang til bredbånd og adgang til konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet.

Formandskabets tekst er blevet drøftet enkelte gange i Rådets arbejdsgruppe for IT og telekommunikation, uden at det har givet anledning til et gennembrud i forhandlingerne i Rådet.

12. Regeringens generelle holdning

Kommissionens forslag har overordnet set til formål at understøtte realiseringen af et indre marked for elektronisk kommunikation. Regeringen

støtter dette formål. Regeringen deler Kommissionens vurdering af, at et velfungerende indre marked for elektronisk kommunikation vil være til gavn for hele den europæiske økonomi.

Forslaget omhandler en række emner (fx udbud af elektronisk kommunikation på tværs af grænser, roaming og netneutralitet), der er væsentlige for at skabe et reelt indre marked for digitale tjenester. Regeringen er af den opfattelse, at det er vigtigt at sikre, at de midler, som Kommissionen foreslår for at nå målet, også er de rigtige.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at øget harmonisering kan bidrage til at understøtte et indre marked for digitale tjenester og dermed øget vækst. Regeringen lægger imidlertid vægt på, at den konkrete regulering ikke forringer konkurrencen på telemarkedet. Realiseringen af et indre marked for elektronisk kommunikation skal blandt andet ske ved at sikre lige konkurrencemuligheder for selskaberne samt sikre retfærdig og lige vilkår for aktørerne på markedet og incitament til investering og innovation.

For at skabe et reelt indre marked for elektronisk kommunikation skal udbydere af elektronisk kommunikation have mulighed for at udbyde de samme tjenester på tværs af EU's grænser. Derfor finder regeringen det positivt, at der med forslaget lægges op til at skabe bedre muligheder for dette. Danmark arbejder for gensidig anerkendelse af autorisationer og simplificering af notifikationsproceduren for udbydere af elektronisk kommunikation. Reglerne på området skal være så simple som muligt. Regeringen kan støtte Kommissionens forslag, men kan samtidig også støtte en simplificering heraf.

Det er vigtigt at sikre de europæiske forbrugere et højt, ensartet beskyttelsesniveau, da det vil styrke konkurrencen på telemarkedet på tværs af landene og sikre en bedre beskyttelse af forbrugerne på tværs af grænserne. Regeringen lægger vægt på, at det danske forbrugerbeskyttelsesniveau efter en samlet vurdering ikke forringes med forslaget. I den forbindelse lægger regeringen vægt på, at Danmark kan fastholde de korte bindingsperioder for mobilabonnenter. Hvis det i sidste ende vurderes, at et direktiv vil være bedre til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, inklusiv en kort bindingsperiode, er regeringen derfor fleksibel i forhold til valg af lovgivningsinstrument (forordning eller direktiv).

Regeringen støtter overordnet arbejdet med at nedbringe roamingpriserne. Regeringen er bekymret for, at indførelsen af roamingaftaler vil gavne store operatører med mobilnet i flere EU-lande på bekostning af mindre operatører til skade for konkurrencen. Regeringen støtter, at der indføres "roam-like-at-home" for alle teleudbydere i hele EU. Regeringen vil sam-

tidig arbejde for, at der gennemføres en væsentlig sænkning af engrospriserne for roaming for at undgå, at mobilselskaberne taber penge på salg af roamingtjenester. Af samme årsag støtter regeringen, at mobilselskaberne får mulighed for at fastsætte en grænse for "fair use" på baggrund af regler fastsat af Kommissionen. Det er vigtigt, at en sådan grænse ikke hindrer et rimeligt forbrug af mobilkommunikation i EU. Det er samtidig vigtigt, at kriterierne bliver enkle og klare, og at forbrugerne løbende bliver oplyst om deres forbrug i forhold til grænsen.

Regeringen kan støtte, at bestemmelsen om at indføre lofter for de takster, som udbydere af elektronisk kommunikation må tage for opkald og SMS til andre EU-lande, udgår af forordningsforslaget, idet regeringen ikke finder behov for at for at regulere detailpriserne på området.

Regeringen finder, at Kommissionens øgede fokus på netneutralitet er positiv, og regeringen støtter generelt fælleseuropæiske initiativer, der har til hensigt at skabe klarhed over spørgsmål relateret til netneutralitet. Adgangen til at prioritere og styre trafik skal være begrænset til helt særlige/ekstraordinære og afgrænsede tilfælde, hvor det kan være nødvendigt at anvende rimelige trafikstyringsmekanismer af hensyn til at sikre tjenestekvaliteten i nettet. Regeringen er positiv over for, at udbydere får mulighed for at tilbyde specialtjenester med en forbedret tjenestekvalitet, forudsat at det ikke medfører en generel forringelse af kvaliteten af almindelige internetadgangstjenester. Regeringen vil desuden arbejde for, at de administrative byrder ved en eventuel tilsynsforpligtelse bliver proportionale.

Harmonisering af regler for frekvenser, der er harmoniserede til brug for trådløst bredbånd, herunder om tidspunkterne for, hvornår frekvenser gøres tilgængelige, kan være et middel til at fremme et reelt indre marked for digitale tjenester. Regeringen lægger dog vægt på, at man også fremover i auktioner over frekvenser kan sikre politiske mål som fx dækning med trådløst bredbånd i udkantsområder, samt at de artikler, der omhandler frekvensreguleringen, alene skal omfatte frekvensbånd, der er harmoniseret til trådløst bredbånd, og ikke frekvenser afsat til andre formål som fx broadcasting. Der er dog i den eksisterende EU-lovgivning allerede bestemmelser om tilrettelæggelse af auktioner, frister for tildeling af tilladelser og udformning af tilladelsesvilkår. Disse bestemmelser skal blandt andet fremme konkurrencen, bidrage til udviklingen af det indre marked og fremme udbredelse af trådløst bredbånd. I stedet for ny lovgivning bør mulighederne i den eksisterende EU-lovgivning udnyttes fuldt ud. Regeringen kan derfor støtte, at de artikler, der omhandler frekvensreguleringen, udgår af forordningen.

Regeringen støtter, at bestemmelserne om harmoniseret virtuel adgang til bredbånd erstattes af en bestemmelse, hvorefter de nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere, om det vil være forholdsmæssigt at pålægge udbydere, der har en stærk markedsposition i relation til udbud af engrosprodukter vedrørende høj kvalitets elektroniske kommunikationstjenester, at offentligøre et standardtilbud for sådanne produkter. Regeringen støtter desuden, at forslaget om konnektivitetsprodukter med en sikret kvalitet udgår, idet det vurderes, at der er tale om forhold, som hidtil med succes har været styret af markedet selv.

Regeringen støtter, at BEREC skal have mulighed for at spille en strategisk rolle. Fra dansk side lægges der i den forbindelse vægt på, at BEREC, herunder sammenslutningens formand, handler uafhængigt af andre instanser. Regeringen finder i øvrigt, at det fortsat bør være op til den enkelte medlemsstat at vurdere, hvordan varetagelsen af opgaverne under teledirektiverne mest hensigtsmæssigt struktureres nationalt, herunder at beslutte, om opgaverne skal varetages af en eller flere uafhængige myndigheder.

Formandskabets tekstforslag ændrer ikke ved regeringens generelle holdning.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til *forhandlingsoplæg den 28. maj 2014*.

2. Direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (KOM(2012)121)

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resume

Europa-Kommissionen har den 3. december 2012 offentliggjort forslag til direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder. Formålet med direktivforslaget er at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af deres nationale forpligtelser om webtilgængelighed og deres forpligtelser i medfør af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, for så vidt angår offentlige organers websteder. Direktivforslaget har videre til formål, gennem harmonisering af tilgængelighedskravene på europæisk niveau, at føre til bedre markedsforhold, flere arbejdspladser, billigere webtilgængelighed og flere tilgængelige websteder.

De centrale tiltag er krav om, at de enkelte medlemsstater:

- *træffer nødvendige foranstaltninger for at sikre, at minimum 12 konkrete typer af offentlige organers websteder er tilgængelige, jf. europæiske standarder på området senest pr. 31. december 2015,*
- *træffer foranstaltninger for at fremme anvendelsen af kravene om webtilgængelighed på alle andre offentlige organers websteder,*
- *løbende overvågning af de berørte websteders overensstemmelse med tilgængelighedskravene, og årlig afrapportering om resultaterne heraf, samt om øvrige foranstaltninger angående tilgængeligheden af offentlige organers websteder.*

Forslaget vurderes at have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget forventes på dagsordenen for Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 2014 til fremskridtsrapport

2. Baggrund

Forslaget til direktivet om tilgængeligheden af offentlige organers websteder er baseret på TEUF artikel 114 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende det indre markeds funktion og den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. traktatens artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Baggrunden for forslaget er, at Europa-Kommissionen i en årrække har haft som mål, at offentlige organers websteder skal overholde relevante internationale standarder for webtilgængelighed. Således har Kommissionen senest eksplicit opfordret hertil i bl.a. handlingsplanen for e-forvaltning 2011-2015 (KOM(2010) 743), samt i Kommissionens digitale dagsorden for Europa (KOM(2010) 245), hvor 2015 blev anført som konkret mål for, hvornår den offentlige sektors websteder bør være tilgængelige.

Tidligere har medlemsstaterne, bl.a. i ministerdeklarationen om e-inklusion, vedtaget i Riga den 11. juni 2006, ligeledes sat mål for tilgængeligheden af offentlige hjemmesider. Målsætningerne er imidlertid ikke blevet realiseret i nogen medlemslande. Mens adskillige medlemslande har indført krav om webtilgængelighed, henviser disse, på trods af en veletableret international standard på området, ofte til forskellige versioner og overholdelsesniveauer.

Der er således opstået en situation, hvor tidligere målsætninger ikke er blevet realiseret, samt hvor markedet for tilgængelige webløsninger i Europa er blevet fragmenteret som følge af uharmoniserede regler og standarder på området.

3. Formål og indhold

Webtilgængelighed har at gøre med de principper og teknikker, man skal tage højde for, når man udvikler websteder, for at gøre indhold tilgængeligt for alle brugere, særligt brugere med handicap.

Ved at ratificere De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap har flertallet af medlemsstaterne og Unionen ved konventionens indgåelse forpligtet sig til at sikre, at personer med funktionsnedsættelser på lige fod med andre har adgang til bl.a. informations- og kommunikationsteknologi, og til at træffe passende foranstaltninger til at fremme adgangen for personer med funktionsnedsættelser til nye informations- og kommunikationsteknologier og systemer, herunder internettet.

Det internationale webkonsortium W3C offentliggjorde i 2008 anden udgave af den internationale de facto standard på området, Web Content Accessibility Guidelines (WCAG), og denne blev i november 2012 vedtaget af den internationale standardiseringsorganisation ISO som standard ISO/IEC 40500:2012.

Der er i dag implementeret forskellige nationale tiltag på webtilgængelighedsområdet i 21 ud af de 27 medlemslande i EU. På trods

af tilstedeværelsen af en etableret international standard er der imidlertid meget forskellig praksis på tværs af medlemslandene, herunder anvendelse af forskellige udgaver af den etablerede standard, eller i form af alternative retningslinjer defineret på nationalt niveau.

Kommissionen lægger i begrundelsen for direktivforslaget således vægt på, at den fragmenterede tilgang på tværs af medlemslandene bl.a. hæmmer konkurrencen på markedet for udvikling af tilgængelige løsninger. Det gør situationen for myndigheder og erhvervsaktører usikker, når der fx skal udvikles grænseoverskridende ydelser.

Med direktivforslaget vil Kommissionen derfor sikre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende tilgængeligheden af offentlige organers websteder for alle brugere, særligt brugere med funktionsnedsættelser. Konkret vil Kommissionen stille krav om, at 12 typer af offentlige organers websteder gøres tilgængelige, jf. europæiske standarder på området senest pr. 31. december 2015. De 12 typer er at opfatte som en minimumsliste, som de enkelte medlemslande opfordres til at udvide med flere websteder på nationalt plan.

De 12 typer af websteder, som Kommissionen foreslår at gøre obligatorisk tilgængelige, er følgende, som for størstedelens vedkommende er at betragte som selvbetjeningsløsninger, hvor borgeren kan betjene sig selv i kontakten med den offentlige sektor:

- 1) Indkomstskat: Selvangivelse og årsopgørelse.
- 2) Arbejdsformidlingskontorers jobsøgningstjenester.
- 3) Socialsikringsydelser: Arbejdsløshedsunderstøttelse, børnepenge, udgifter til lægebehandling og medicin (godtgørelse eller direkte betaling) og uddannelsesstøtte.
- 4) Personlige dokumenter: Rejsepas og kørekort.
- 5) Indregistrering af køretøjer.
- 6) Ansøgning om byggetilladelse.
- 7) Politianmeldelse, fx af tyveri.
- 8) Offentlige biblioteker, f.eks. kataloger og søgeværktøjer.
- 9) Anmodning om og levering af fødsels- og vielsesattester.
- 10) Tilmelding til universiteter og højere læresteder.
- 11) Anmeldelse af flytning.

- 12) Sundhedsrelaterede ydelser: Interaktiv rådgivning om, hvilke tjenester der tilbydes, onlinetjenester for patienter og aftaler.

Som opfølgning på dette vil Kommissionen forpligte medlemsstaterne til løbende at overvåge tilgængeligheden af de berørte websteder og årligt af-rapportere til Kommissionen. Det besluttes på nationalt niveau, hvilken myndighed, der varetager denne opgave. Kommissionen bemyndiges til ved gennemførelsesretsakter at fastlægge fremgangsmåden for overvågning af de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, og ligeledes til at fastlægge ordningerne om medlemsstaternes rapportering til Kommissionen.

Endelig forpligtes medlemslandene med direktivforslaget til at træffe foranstaltninger for at fremme anvendelsen af tilgængelighedskravene på andre offentlige websteder end de, som berøres direkte af forslaget.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet førstebehandlede 26. februar 2014 direktivforslaget. Parlamentet foreslog at udvide anvendelsesområdet således, at det ikke begrænses til at gælde de tolv typer af websteder, som Kommissionen foreslår, men i stedet skal dække alle offentlige hjemmesider. Ligeledes foreslår Parlamentet, at anvendelsesområdet skal omfatte hjemmesider med essentiel betydning for offentligheden, drevet af private virksomheder. Parlamentet foreslår, at direktivet skal implementeres i medlemsstaterne indenfor et år for nyt indhold og tre år for eksisterende indhold fra direktivets ikrafttrædelse.

Parlamentet vedtog sin holdning med 593 stemmer for, 40 imod og 13 hverken for eller i mod.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det er Kommissionens opfattelse, at nationale tiltag ikke i tilstrækkelig grad kan sikre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes foranstaltninger og en harmoniseret tilgang. Ifølge Kommissionen skaber forskelle i medlemsstaternes fremgangsmåder begrænsninger og lægger byrder på de virksomheder, der forsøger at interagere på tværs af grænserne. Dette begrænser mulighederne for udvikling af et modent, offentligt marked for webtilgængelighedsprodukter og tjenesteydelser, og det kan hindre bevægeligheden for borgere, der anvender kompenserende teknologier.

Regeringen er umiddelbart enig med Kommissionen i, at der er behov for en harmoniseret tilgang.

6. Gældende dansk ret

Det er anført i bemærkningerne til Lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister, lov om dag, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskolen og sundhedsloven (Lov nr. 558 af 18. juni, 2012), at bl.a. fællesoffentlige standarder for it-løsninger, herunder tilgængelighedsstandarder WCAG, skal overholdes på de tekniske løsninger, som berøres af loven. Dette omfatter enkelte af de løsningstyper, som er nævnt i direktivforslaget.

WCAG blev vedtaget som en af de fællesoffentlige standarder for it-løsninger i forbindelse med aftale om anvendelse af åbne standarder i det offentlige, som blev indgået mellem regeringen, Danske Regioner og KL i oktober 2007, med ikrafttræden den 1. januar 2008. Denne aftale forpligter således i princippet også myndigheder, som ikke er omfattet af Lov nr. 558 af 18. juni, 2012 eller af lignende love.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget forventes at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at kunne påføre enkelte offentlige institutioner udgifter til tilpasning af løsninger, som ikke hidtil har været omfattet af aftalen om obligatoriske, åbne standarder i den offentlige sektor. Det endelige udgiftsniveau afhænger af flere faktorer, herunder de eksisterende løsnings tilgængelighedsniveau og muligheden for at foretage tilpasninger som led i planlagt ny- eller videreudvikling. Implementeres tilgængeligheden som led i en ordinær udskiftningsproces, vil udgifterne til at sikre tilgængeligheden erfaringsmæssigt være meget begrænsede. De samlede udgifter til teknisk tilpasning på tværs af myndigheder og institutioner estimeres på den baggrund til at ligge i størrelsesordenen 50.000 – 500.000 kr. i engangsudgifter.

Estimatet forudsætter, at direktivets anvendelsesområde fortolkes således, at det i udgangspunktet er tilstrækkeligt, at der eksisterer tilgængelige løsninger på alle de forpligtede områder, men at ikke alle løsninger på hvert område forpligtes til at overholde WCAG 2.0-kravene.

Kommissionen har i sin konsekvensvurdering af direktivforslaget estimeret, at de økonomiske gevinster ved at gøre de offentlige løsninger fuldt tilgængelige vil overstige udgifterne hertil indenfor et år.

Udgifter til central monitorering og afrapportering til Kommissionen afhænger af de endelige retningslinjer herfor, men forventes på baggrund af tidligere stikprøver og tekniske analyser, samt med henvisning til Kommissionens konsekvensvurdering, at ligge i størrelsesordenen 100.000-200.000 kr. årligt, henset til det relativt overskuelige antal af websteder, der berøres af forslaget.

Økonomiske merudgifter afholdes jf. gældende budgetvejledning indenfor relevante myndigheders eksisterende ramme.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget antages af Kommissionen at kunne stimulere konkurrencen for udbydere af webtilgængelighed, hvilket muligvis kan have en begrænset, positiv effekt for branchen.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne-, Vækst- og Forbrugerforhold med frist for bemærkninger den 7. januar 2013. Der er modtaget høringssvar fra Danske Handicaporganisationer og IT-branchen.

Danske Handicaporganisationer (DH) støtter generelt forslaget, men finder anvendelsesområdet (typen af forpligtede websteder) for snævert. DH mener således, at anvendelsesområdet bør udvides til at omfatte nationale, regionale og lokale myndigheder, der udbyder offentlige services som fx undervisning, sociale ydelser, sundhed, beskæftigelse, boliger og transport. Dertil bør udbydere af andre grundlæggende serviceydelser omfattes, fx post, energi, vand og finansielle tjenester. DH mener, at der bør forhandles om, hvordan anvendelsesområdet kan revideres i overensstemmelse med den teknologiske og samfundsmæssige udvikling. Endelig påpeger DH, at de myndigheder, der skal udpeges til at stå for monitorering af overholdelse, skal have en viden om tilgængelighed, handicap og standarder.

IT-Branchen bakker op om forslaget men bemærker, at forslaget ikke forholder sig til brugeroplevelsen – og derved den reelt oplevede tilgængelighed – som følger af EU-krav til indhentning af samtykke i forbindelse med bl.a. borgernes offentlige selvbetjening. IT-Branchen finder i øvrigt, at støtten til borgerne kan styrkes yderligere med nationale strategier for digital support til borgere, der anvender digital selvbetjening.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemsstaterne general opbakning til Kommissionens hensigt om at fremme it-tilgængeligheden til offentlige organers websteder. Der tegner sig umiddelbart tre grupperinger med forskellige opfattelser af, hvilket anvendelsesområde, direktivet skal gælde for samt hvilken monitoreringsmetodologi, der skal benyttes.

En opfattelse går på, at direktivets anvendelsesområde skal dække hele hjemmesider inklusiv alt indhold inden for givne serviceområder. En anden tilgang er at anvendelsesområdet skal dække services og selvbetjeningsløsninger, da disse vurderes til at vægte højere for borgeren inklusive mennesker med handicap, end enkelte komponenter på de enkelte hjemmesider. En tredje gruppe af medlemsstater er mere forbeholdne for at lave regler på tilgængelighedsområdet.

Medlemsstaterne er generelt forbeholdne overfor en årlig monitorering, idet det vurderes at være omfattende for den enkelte medlemsstat.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens hensigt om at fremme tilgængeligheden af offentlige organers websteder, hvilket bl.a. er i overensstemmelse med målsætningen i den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2011-2015 om, at offentlige selvbetjeningsløsninger skal være ”let tilgængelige for fx personer med handicap”.

Regeringen finder det i øvrigt hensigtsmæssigt, at der indføres fælles regler på området på tværs af EU, med henblik på at modvirke fragmentering og øge konkurrencen, for derigennem at skabe bedre markedsforhold, billigere webtilgængelighed og flere tilgængelige websteder.

Regeringen arbejder for at opnå den mest omkostningseffektive implementering.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

3. Midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien

Nyt notat.

1. Resume

Kommissionen offentliggjorde i marts 2014 en meddelelse om status for EU's vækststrategi, Europa 2020. Der gennemføres en midtvejsevaluering af strategien, som forventes at løbe ind i 2015.

I den forbindelse planlægger det italienske formandskab at sætte evalueringen af Europa 2020-strategien på dagsordenen i flere rådsformationer i løbet af efteråret 2014 med henblik på at komme med input til Kommissionen.

Drøftelsen i Rådet (telekommunikation) forventes at handle om, hvordan strategien mere effektivt kan fremme den digitale dagsorden.

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Sagen er sat på dagsordenen til rådsmødet (telekommunikation) den 27. november til politisk drøftelse.

2. Baggrund

EU's 10-årige vækststrategi, Europa 2020, blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2010 og afløste Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Formålet med Europa 2020 er at styrke EU's langsigtede vækstpotentiale, bl.a. ved at håndtere de udfordringer EU står over for i forhold til den aldrende befolkning, klimaændringer og konkurrencen i den globale økonomi. Ligeledes sikres, at der både på nationalt og EU plan arbejdes for vækst, beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed.

I strategien er opstillet fem overordnede EU-mål frem mod 2020:

- 75 pct. af befolkningen mellem 20 og 64 år skal være i beskæftigelse.
- 3 pct. af EU's BNP skal investeres i forskning og udvikling.
- EU's 20/20/20-klimamål skal indfries.
- Antallet af elever, der forlader skolen før tid, skal ned under 10 pct., og mindst 40 pct. af de 30-34-årige skal have en videregående uddannelse.
- Antallet af fattige og socialt udstødte skal reduceres med 25 procent.

Strategien omfatter også syv flagskibsinitiativer, der skal sikre fremskridt og forpligte EU og medlemslandene på de områder, der prioriteres under

Europa 2020, bl.a. den digitale økonomi, innovation, beskæftigelse, unge, industripolitik, fattigdom og ressourceeffektivitet.

Europa 2020-strategiens mål drøftes som led i det europæiske semester, dels i forbindelse med fastlæggelse af prioriteterne i Kommissionens årlige vækstundersøgelse, dels i Kommissionens analyser af de nationale reformprogrammer, der ligger til grund for de årlige landespecifikke anbefalinger.

3. Formål og indhold

Kommissionen offentliggjorde i marts 2014 en meddelelse om status for Europa 2020 og har efterfølgende i maj 2014 lanceret en offentlig høring om videreudvikling af strategien. Den offentlige høring, der ventes afsluttet den 31. oktober 2014, skal ses som et input til den planlagte midtvejsevaluering af strategien i foråret 2015. Der foreligger således endnu ingen konkrete anbefalinger fra Kommissionen.

Kommissionen vurderer i sin statusmeddelelse, at Europa 2020-strategien er lige så relevant i dag som i 2010, herunder at de fleste af de langsigtede udfordringer grundlæggende er de samme. Kommissionens analyser peger på, at erfaringerne med målene og flagskibsinitiativerne i strategien har været blandede. EU er godt på vej til at opfylde eller komme tæt på målene for uddannelse, klima og energi, mens der stadig skal tages foranstaltninger, hvis målene for beskæftigelse, forskning og udvikling og fattigdomsbekæmpelse skal opnås. Kommissionen påpeger, at den koordination, der gennemføres i EU hvert år inden for rammerne af det europæiske semester, er et potentielt effektivt instrument til at opfylde alle målene i Europa 2020-strategien.

Det italienske EU-formandskab ventes at sætte evalueringen af Europa 2020-strategien på dagsordenen i flere rådsformationer i løbet af efteråret 2014. Drøftelsen i Rådet (telekommunikation) forventes at handle om, hvordan strategien mere effektivt kan fremme den digitale dagsorden.

Europas Digitale Dagsorden er ét af de syv såkaldte flagskibsinitiativer i Kommissionens ”Europa 2020”-strategi for vækst. Det overordnede mål for dagsordenen er at opnå bæredygtige økonomiske og sociale fordele af et digitalt indre marked baseret på hurtigt og ultrahurtigt internet og interoperable applikationer.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Sagen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre landes holdninger.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i, at de overordnede prioriteter og mål i Europa 2020-strategien fortsat er relevante og velbegrundede.

Regeringen støtter et øget fokus på, hvordan man konkret kan styrke EU's vækstpotentiale, f.eks. gennem strukturreformer på nationalt plan og gennem videreudvikling af det indre marked på EU-plan.

Regeringen arbejder for, at Europa 2020-strategien fremmer det digitale indre marked ved at sikre digitaliseringsparat lovgivning og fjerne barrierer for digital handel.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. Rådskonklusioner om Internet Governance

Nyt notat.

1. Resumé

Det italienske formandskab vil på rådsmødet den 27. november 2014 vedtage rådskonklusioner om internet governance (internetforvaltning).

Formålet med rådskonklusionerne er at styrke den europæiske position i den globale internet governance debat og forbedre EU's mulighed for at agere som en samlet aktør og tale med én stemme i forskellige internet governance spørgsmål. Rådskonklusionerne er en opfølgning på Kommissionens meddelelse om internetpolitik og -forvaltning, KOM(2014) 72, som blev fremlagt den 12. februar 2014, samt det uformelle rådsmøde (telekommunikation) om internet governance afholdt den 3. oktober 2014 i Milano.

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfiansielle konsekvenser.

Sagen forventes på dagsordenen for rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 2014 til vedtagelse.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2014) 72 af 12. februar 2014 fremlagt en meddelelse om internetpolitik og -forvaltning med det formål at skabe fundamentet for en fælles europæisk vision for fremtidens forvaltning af internettet. Kommissionen ønsker at modvirke den krise i tilliden til anvendelsen af internettet, som bl.a. afsløringen af storstilede overvågningsprogrammer har medført. Kommissionen ønsker at gøre processerne for forvaltningen af internettet mere rummelige, gennemsigtige og ansvarlige, og Kommissionen vil arbejde for, at de organisationer, som forvalter internettets centrale funktioner ikke længere kun skal være ansvarlige over for USA, men i stedet det globale internetsamfund.

Rådskonklusionerne kan ses som en opfølgning på Kommissionens meddelelse, det uformelle rådsmøde (telekommunikation) om internet governance afholdt den 3. oktober 2014 i Milano samt det globale multistakeholder møde om fremtidens internetforvaltning (NetMundial), afholdt i Sao Paulo, Brasilien, den 23.-24. april 2014.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med rådskonklusionerne er at styrke den europæiske position i den globale internet governance debat og forbedre EU's mulighed for at agere som en samlet aktør og tale med én stemme i forskellige internet governance spørgsmål. Rådskonklusionerne skal bidrage til en mere inklusiv, transparent og globalt ansvarlig forvaltning af internettet på baggrund af en model, hvor alle internettets interessenter har lige adgang til at komme til orde (multistakeholdermodellen).

Rådskonklusionerne tager udgangspunkt i de udfordringer og uafklarede spørgsmål, som eksisterer på internet governance området. Udkastet til rådskonklusioner fremhæver det manglende fremskridt i udviklingen af en legitim, multilateral og transparent styring af internettet siden Verdenstopmødet om Informations-samfundet (WSIS) i 2005. I denne sammenhæng lægges der særligt vægt på behovet for at reformere og globalisere ICANN (Internet Corporation for Assigned Numbers and Names), som er den internationale domænenavnsorganisation. Af historiske årsager sker forvaltningen af internettets centrale funktioner fortsat gennem aftaler mellem USA's regering og ICANN. Udkastet til rådskonklusioner understreger behovet for globalisering af en række af internettets grundlæggende funktioner, de såkaldte IANA funktioner. Disse funktioner varetages pt. af ICANN på baggrund af en aftale med USA's regering.

USA meddelte den 14. marts 2014, at man vil overdrage kontrollen med IANA-funktionerne til det globale internetsamfund under en række nærmere angivne betingelser. Der sker på baggrund af et forslag fra det globale internetsamfund, hvorom der er konsensus.

I udkastet til rådskonklusioner bemærkes det, at tilliden til internettet og forvaltningen heraf fortsat er svækket, og at denne udvikling kan bremse vækst og innovation i internetøkonomien og give anledning til nationale tiltag, der risikerer at medføre en fragmentering af internettet. Der er derfor behov for at styrke tilliden til internettet og multistakeholdermodellen gennem sammenhængende globale internetforvaltningsprincipper, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og demokratiske værdier. Her nævnes opfølgningen på Verdenstopmødet om Informations-samfundet (WSIS+10) som en anledning til at forbedre rammerne for den globale internetforvaltning.

Udkastet til rådskonklusioner minder om behovet for at styrke strukturen og finansieringen af Internet Governance Forum, samt forummets relation til andre internet governance organisationer. Internet Governance Forum

er et dialogforum med deltagelse af ca. 2000 interessenter på internetområdet, herunder virksomheder, forskere, NGO'er og regeringer.

Udkastet til rådskonklusioner opfordrer desuden medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke samarbejdet med udviklingslandene og engagere sig i kapacitetsopbygning for at etablere og fremme multistakeholderprocesser i lande og regioner, hvor disse er mindre eller slet ikke udviklede. Kommissionen inviteres til at fortsætte arbejdet med de initiativer, som er fremsat i meddelelsen om internetpolitik og -forvaltning fra februar 2014, herunder at arrangere et opfølgende NetMundial møde.

Sammenfattende skal rådskonklusionerne bidrage til en mere sammenhængende og velkoordineret EU position, som skal styrke EU's rolle og status i den globale debat og internationale forhandlinger på internetgovernance området. Rådskonklusionerne bekræfter EU's vision om et samlet, åbent, frit, ufragmenteret internet, som er underlagt de samme love og regler som dem, der gælder for andre aspekter af vores hverdag, og hvor grundlæggende friheder, menneskerettigheder og demokratiske værdier beskyttes.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Udkastet til rådskonklusioner har været sendt i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist den 24. oktober 2014 samt blandt de danske internet interessenter i multistakeholdergruppe for internet governance med frist den 27. oktober. Der er ikke indkommet bemærkninger i forbindelse med høringerne.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Meddelelsen har været drøftet i rådsarbejdsgruppen for IT og telekommunikation. Der er generel opbakning til at vedtage rådskonklusioner om internet governance, men flere medlemsstater mener, at rådskonklusionerne bør være mere principielle og overordnede og i højere grad vise vejen frem.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter overordnet intentionerne i rådskonklusionerne om internet governance.

Regeringen lægger vægt på, at rådskonklusionerne afspejler, at internettet ikke underlægges ensidig politisk kontrol og fortsat styres gennem en model, hvor alle interessenter har mulighed for at komme til orde, snarere end en mellemstatslig model, hvor eksempelvis FN får ansvaret for administrationen af internettet. Det er vigtigt, at den valgte model ikke står i vejen for den teknologiske udvikling. En regeringsledet model for forvaltningen af internettet vil gøre det lettere for udemokratiske regimer at begrænse ytringsfriheden og den frie udveksling af information på internettet, og generelt hæmme internettets udvikling og udviklingen af innovative tjenester. Regeringen finder det i den forbindelse vigtigt, at EU-landene koordinerer holdninger på forvaltningen af internettet og taler med én stemme i de globale forhandlinger om fremtidens internetforvaltning.

Regeringen arbejder for at sikre, at rådskonklusionerne afspejler, at internettet forbliver et samlet, åbent, frit og ufragmenteret net, som er underlagt de samme love og regler som dem, der gælder i det øvrige samfund. Det bedste fundament for økonomisk vækst og innovation er et internet baseret på grundlæggende retsprincipper, hvor der ikke er begrænsninger af ytringsfrihed, af adgangen til information eller af lovligt indhold, og

hvor danske virksomheder og internetbrugere har online adgang til hele verdensmarkedet.

Regeringen støtter, at internettet forvaltes i en multistakeholdermodel, men er indstillet på at drøfte forbedringer, der kan skabe større tillid til modellen og sikre mere legitime og inddragende beslutningsprocesser. Her lægger regeringen vægt på, at transparens, ansvarlighed og inklusion i forvaltningen af internettet styrkes. Ved transparens forstås, at beslutningerne træffes med gennemsigtighed i beslutningsprocessen. Ved ansvarlighed forstås, at de, der administrerer internettet, reelt står til ansvar for de beslutninger man træffer. Og ved inklusion forstås, at interessenter fra hele verden i højere grad inddrages i administrationen af internettet.

Regeringen arbejder for, at rådskonklusionerne afspejler, at forvaltningen af internettet bør internationaliseres, og at ICANN reformeres med henblik på at sikre bred inddragelse af interessenter fra hele verden og undgå dominans af amerikanske eller andre interesser.

Regeringen støtter, at rådskonklusionerne opfordrer til, at IGF styrkes som et åbent multistakeholder forum til drøftelse af internetforvaltning og -politik.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.